

GŁOS WĄBRZESKI

Przedpłata: w obecnej chwili wynosi 1,30 zł od osoby, w tym 10% za przesyłkę pocztową. Wskazywać należy na adres: Głos Wąbrzeski, ul. Ś. J. 10, Wąbrzeźno. Wskazywać należy na adres: Głos Wąbrzeski, ul. Ś. J. 10, Wąbrzeźno.

Ogłoszenia: Za ogłoszenie w tym piśmie do 10 słów wiersz, w ogłoszeniach ogłoszeniowych 10 gr za słowo. Wskazywać należy na adres: Głos Wąbrzeski, ul. Ś. J. 10, Wąbrzeźno.

Piątek Znal. św. Szczep.
Sobota Dominika
Niedziela MNP Snieżnej

Dziś wschód słońca o godz. 4.20 zach. 7.51
Jutro " " " 4.22 " 7.49
Dziś " księżycy " 8.26 " 3.23

Nr. 91

Wąbrzeźno, sobota 4 sierpnia 1928 r.

Rok VIII

Powstanie Międzykomunalnego Związku Elektryfikacyjnego

(Wywiad z p. starostą Dr. Prądyńskim)

Wąbrzeźno, dn. 30 lipca.

Przedstawiciel naszej Redakcji uzyskał od p. starosty Dr. Prądyńskiego niezwykle interesujące informacje na temat elektryfikacji Pomorza i projektowanej budowy zakładu wodno-elektrycznego w Elgiszewie i Kołacie, które mi wiadomościami dzielimy się z naszymi czytelnikami. Redakcja.

Kulturalny i technicznie rozwijający się Zachód we wszystkich dziedzinach życia gromadnego doskonale rozumiał, czemu może być dla postępu techniki uzyskanie ukrytej siły wodnej, tej niezwykle taniej energii, pozwalającej w pewnych momentach wyrugować węgiel, jako materiał droższy, a więc podrażający produkcję. — Specjalnie państwa, nie obfitujące w naturalne złoża węgla kamiennego, z całą energią przystępują — tam oczywista, gdzie są po temu warunki, do systematycznej elektryfikacji kraju drogą pobudowania zakładów wodno-elektrycznych. — Niemcy pozbawione części Górnego Śląska, a więc krainy czarnych diamentów, intensywnie zakładają od granicy Szwajcarskiej, aż po Hamburg zakłady wodno-elektryczne wydobywając w ten sposób tani „biały węgiel”. — Nawet w krajach, gdzie zapas węgla jest dostateczny wreszcie usilna praca wykorzystania węgla białego, aby zapasy czarnych diamentów, jak pospolicie nazywa się węgiel, móc eksportować do krajów obcych.

W życiu gospodarczym Polski wykorzystanie siły wodnej dla celów elektryfikacji kraju ma doniosłe znaczenie. — Pomorze w tym względzie zdaje się prym wiedzie. — Istnieje tu sławny już Gródek, niebawem powstać ma w Elgiszewie i Kołacie na Drwęcy (pow. wąbrzeski) drugi zakład dorównujący Gródkowi, a nawet nieco przewyższający go produkcją energii elektrycznej. — Stało się to dzięki inicjatywie p. starosty Dr. Prądyńskiego, którego zasługi w dziedzinie elektryfikacji Pomorza aż nadto są znane. — Za jego inicjatywą, a przy nadzwyczaj wydatnym poparciu sejmiku i wydziału powiatowego zawieszono Związek elektryfikacyjny na powiaty: Brodnicki, Działdowski, Lubawski, Wąbrzeski, Lipnowski i Rypiński. — Siedzibą administracji ma być Wąbrzeźno. — Odpowiedni statut już ułożono i ma być wkrótce przesłany władzom do zatwierdzenia.

Zadaniem Związku będzie zaopatrzenie wymienionych wyżej powiatów w prąd elektryczny przez wybudowanie zakładów wodno-elektrycznych w Elgiszewie i Kołacie jak i przez wybudowanie zakładów pomocniczych na terenie Związku. — Kapitał zakładowy wynosi 6.000.000 zł i rozkłada się po 1.000.000 zł. na poszczególne powiaty z wyjątkiem Działdowskiego, który, jako uboższy obciąża się 500.000 zł. — Prace przygotowawcze nad stworzeniem tego gigantycznego projektu są już w pełnym toku, a więc przeprowadzono odpowiednie wiercenie ziemi i wykonano wstępne roboty ziemne.

Wskutek sprzyjających warunków naturalnych w Elgiszewie i Kołacie nie trzeba będzie robić kosztownych wałów i nasypów. — Projekt przewiduje ujęcie wody przy pomocy jaru piętrzącego wodę rzeki do wysokości od 5 do 5,5 metrów. — Długość zbiornika w ten sposób stworzonego piętrzeniem wody pod Elgiszewem wyniesie około 15 klm. Pojemność zbiornika wyniesie ma 1.75 milionów m. 3.

Obawy, aby wskutek tego ucierpiały tereny rolników, są płonne bowiem w miejscu projektowanej budowy zakładu brzegi Drwęcy są dość

wysokie a zalanie stosunkowo bardzo małej przestrzeni piaszczystej ziemi nie przedstawia żadnej wartości... Warunki geologiczne na miejscu budowy pod Elgiszewem dokładnie zbadano i okazało się że te warunki dla piętrzenia są bardzo korzystne. Dolina rzeczna w miejscu projektowanej budowy zwięża się tak, iż groble sporządzić można minimalnym nakładem mas ziemnych, dlatego też b. małym stosunkowo kosztem. Geologiczne warunki sprzyjają również uszczelnieniu zbiornika.

Moc centrali tego zakładu według obliczeń pierwszorzędných sił fachowych wynosić będzie przy wodostanie +47,30 m., który odpowiada średniemu dopływowi wody przedstawia się jak następuje; HS=10,45 4,95=2230 P. S=16,40 kw.

Prowadzenie wody 45m³ sec. odpowiada warunkom i jest możliwe bez spowodowania szkód. Rzeka Drwęca, dzięki temu, że przepływa przez dość duże jeziora, ma zawsze normalną wodę, a wodostan nie zmniejsza się nawet przy wielkiej suszy. Siła wody rzeki zostaje w sposób przewidziany prawie że wykorzystana. Produkcja roczna wodno-elektrycznego zakładu w Elgiszewie wynosić będzie przeszło 7.000.000 KW. godzin. Taką samą prawie produkcję będzie miał drugi wodno-elektryczny zakład na Drwęcy — Kołat.

Rzucony tu tylko szkic projektu już sam mówi o rozmiarach mającego powstać dzieła. — Chcąc szerzej opisać całą tę akcję z punktu widzenia gospodarczego niesłychanie doniosłego, zabralibyśmy zbyt dużo miejsca w gazecie a nie każdy czytelnik miałby cierpliwość to przeczytać zresztą opis taki byłby zrozumiały tylko dla fachowców.

Skoro więc Związek Elektryfikacyjny uzyska odpowiednie kredyty z Banku Gospodarstwa Krajowego a na to się zanoszą, prace będą rozpoczęte. Budowa tych zakładów ma być ukończona w amerykańskim wprost tempie, bo w przeciągu ośmiu miesięcy.

Powstanie Międzykomunalnego Związku Elektryfikacyjnego ma również duże moralne znaczenie, poraz pierwszy na większą skalę zapoczątkowana została współpraca gospodarcza między b. Kongresówką a Pomorzem.

Budowa tego zakładu wodno-elektrycznego poza znaczeniem lokalnym dla blizkich okolic, jak i sąsiednich powiatów — ma jeszcze znacznie szersze bowiem pozwoli w przyszłości zrealizować ideę p. starosty Dr. Prądyńskiego w dziedzinie komunikacyjnej. Tania energia elektryczna pozwoli budować kolejkę: Wąbrzeźno—Golub—Rypin—Lipno do Włocławka a z drugiej strony: Wąbrzeźno—Radzyn—Grudziądz. Z jednej strony łączy się okolice pozbawione kolei, jak Rypin, Lipno z Warszawą, a drugiej zaś strony tworzy się krótszą sieć komunikacyjną stolicy z wybrzeżem. Zrealizowanie tego projektu przyszłości nie tylko państwu przysporzy korzyści gospodarcze ale i inne. Realizacja tego projektu przyczyniłaby się do dalszego rozwoju portu tak w Gdyni, jak i w Tczewie. Wybudowanie zakładu wodno-elektrycznego w Elgiszewie i Kołacie zwiększy konsumpcję energii elektrycznej, a dla rolnictwa tych powiatów będzie to prawdziwe dobrodziejstwo.

Zamiarom Międzykomunalnego Związku Elektr. czynnikami właściwymi powinny pójść na rękę, aby umożliwić wykonanie tego ze wszystkich punktów widzenia społecznego pożytecznego dzieła. P. Starosta Dr. Prądyński sprawie tej oddał całego siebie a że zdolen jest podjętym zadania dokonać świadczy jego chlubna w dziedzinie elektryfikacji Pomorza przeszłość, kiedy to w przeciągu czterech miesięcy przeprowadził pod Świeciem skrzyżowanie na Wiśle o sile 15.000 wolt.

Wydział Powiatowy, jak i Sejmik wykazały wielkie zrozumienie dla inicjatywy p. starosty. To też realizacja tego zaiste wielkiego dzieła wystawi chlubne świadectwo tym czynnikom samorządowym, które umiały wnieść się na poziom gospodarczego myślenia i czynu.

Polska otrzyma kolonję.

Przychylność rządu francuskiego — Inne państwa sprzymierzone z Francją otrzymają kolonję.

„Narodni Listy“ omawiając sprawę usiłowań rządu polskiego, skierowania emigracji polskiej na odpowiednie tereny, zamieszczają wiadomość na podstawie doniesień z Wiednia, jakoby rząd polski wrócił się do rządu francuskiego z prośbą, aby ten pomógł Polsce do uzyskania jednej z dawnych kolonji niemieckich.

Propozycja ta została podobno przez rząd francuski przyjęta bardzo przychylnie i Francja nosi się obecnie zamiarem wystąpienia na jesieniem zgromadzeniu Ligi Narodów z planem, według którego nie tylko Polska miałaby uzyskać mandat nad pewnymi kolonjami, lecz również i inni sprzymierzeńcy Francji.

Rozpowszechnienie się lenistwa.

Więźniowie wileńscy na skutek amnestji wypuszczeni na wolność chcieli zopomogi od miasta — Kiedy im Magistrat zaproponował na pewien czas pracę — odmówili.

Na mocy ostatniej amnestji z więzień wileńskich zwolnionych zostało kilkaset osób.

Około 150 więźniów zamieszkałych na prowincji zgłosiło się do magistratu z prośbą o udzielenie zapomogi na kupno biletów kolejowych do miejsca zamieszkania. Zasadniczo zapomóg takich magistrat nie odmawia.

Tutaj jednak, biorąc pod uwagę wysoką sumę (2000 zł), którą musiał od razu wyłożyć licząc się jednocześnie z pustkami w kasie miejskiej, zaproponował każdemu z petentów odpracowania żądanej przez niego zapomogi przy robotach miejskich.

Uznanie za niezdolnych do pracy fizycznej z ilości 10 osób wysłano do miejsca zamieszka-

nia jeszcze tegoż dnia. Pozostali zaś przeważnie młodzi ludzie w liczbie około 140 mieli się zgłosić następnego dnia do pracy.

Lecz niestety, nazajutrz zjawili się tylko... 8 osób. A przecież trzeba zaznaczyć, że magistrat proponował za każdy odpracowany dzień całodzienne utrzymanie z noclegiem, przy jednoczesnej dopłacie po 3,50 zł dziennie.

Jest to objaw bardzo charakterystyczny. O ile w społeczeństwie powojennem daje się wyczuwać namiętny pociąg do pobierania wszelkiego rodzaju zasiłków, wsparć, zapomogi itd., o tyle z drugiej strony, powszechna jest obawa i wstręt do pracy.

Za okazane współczucie i oddanie ostatniej przysługi drogiemu mężowi ś. p.

Marjanowi Radziwińskiemu

składa Czeigodnemu Duchowieństwu oraz krewnym, przyjaciółom i znajomym serdeczne Bóg zapłać.

Zona z rodziną

Przetarg przymusowy

Data 6. VIII. br. o godz. 3 po poł. sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającym za gotówkę u p. M. Grabiassa w Płużnicy.

krowę czarnobiałą 8 lat starą 2 jałówki „ pół roku stare **Głowczowski, komornik sądowy Wąbrzeźno.**

Przetarg przymusowy

Data 6. VIII. br. o godz. 3 po połudn. sprzedawca będzie w drodze przymusowego przetargu najwięcej dającym za gotówkę u p. Wł. Rygielskiego w Przydworzu.

4 warchlaki

Głowczowski, komornik sądowy w Wąbrzeźniu

Przetarg przymusowy

Data 6. VIII. br. o godz. 2 po poł. sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającym za gotówkę u p. Buszożyńskiego w Mgowie

lokomobilę marki Cegielski i szafę żelazną

Głowczowski, komornik sąd. Wąbrzeźno

Przetarg przymusowy

Data 6. VIII. o godz. 3 i pół po poł. sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającym za gotówkę u p. Jana Pabjana w Płużnicy

maszynę do szycia marki „E-sella”

Głowczowski, komornik sądowy Wąbrzeźno.

Przedzierżawienie jabłoni

Powiat wąbrzeski wydzierżawi drogą publicznego przetargu

zbiór owoców jabłoni

w około 63 km. szos powiatowych.

Ustny przetarg odbędzie się w piątek, dnia 13 sierpnia br. o godzinie 10 tej przed południem w Starostwie pokój 11 ty.

Kaucja licytacyjna wynosi 50.— zł.

Warunki dzierżawy zostaną przed rozpoczęciem licytacji podane do wiadomości.

Wąbrzeźno, dnia 30 lipca 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego z polec.

(—) **Makowski**
budowniczy powiatowy.

KINO-TEATR

W sobotę i niedzielę, dn. 4 i 5 bm. o godz. 8,30.

Sensacja!

TOM MIX

w swym najnowszym i najsensacyjniejszym obrazie pod tyt:

Więźniowie gór

Wruszający dramat w 7-miu akt. pełnych niebezpiecznych przygód, walk i sensacji.

Rzecz dzieje się w urwistej, niebezpiecznej okolicy Dzikiego Zachodu

NADPROGRAM!

Przedstaw. dla dzieci w sobotę o 4-ej po południu.

Szan. publiczności miasta **Wąbrzeźna i okolicy** podaje do łaskawej wiadomości, iż

z dniem 1-go sierpnia br. przejąłem na własność od pana Budniewskiego

PIEKARNIĘ

prowadzoną dotychczas pod firmą **A. Beszczyński**

przy ul. Wolności nr. 2.

Staraniem mojem będzie Szan. Klientelę dobremi wyrobami wchodzącymi w zakres piekarstwa i cukiernictwa oraz rzetelną i skora obsługą pod każdym względem zadowolnić. Proszę o łaskawe poparcie mego przedsiębiorstwa

kreślę się z poważaniem
Władysław Wiśnicki
mistrz piekarski

Wielka licytacja!

W wtorek dnia 7 sierpnia 1928 roku o godz. 5 po południu w sali w oberży p. Dąbrowskiego w Płużnicy sprzedawca będzie w drodze licytacji

większą ilość towarów

pozostałych po likwidacji składu. Jako: **Bławy z metra, ubrania męskie i dla chłopców, płaszcze, suknie, bluzki, spodnie, bieliznę, pończochy i galanterje.**

Jan Olszewski

Licytator i taksator — Grudziądz.

ROLNICY!

KUPUJEMY GOTÓWKĄ!

Zboże, wełnę, ziemniaki.

Sprzedajemy tanio z naszych

składów: Pasy, nawozy

sztuczne, nasiona, smołę.

Spółdzielnia Pow. Związku Rolników

(Kreislandbund Genossenschaft)

sp. z ograniczoną odpowiedzialnością

ul. Jadwigi 3 Wąbrzeźno Telef. n 43

Polecam się jako **kucharka**

na wesela i wszelkie uroczystości

A. Murawska
Kowalewo, ul. Hallera

1 podmistrza murarsk.

z dobrymi świadectwami i referencjami od zaraz i

15-20 murarzy

(ewentl. na pracę akordową) poszukuje

Błaszkiwicz i Jarocki

przedsiębiorstwo budowl.

Toruń, Sz. Chełmińska 11

Na sprzedaż

narzędzia kowalskie

Wiad. w administracji

Głosu Wąbrzeskiego*

Zabiłką się

pies (wilk)

Właściciel może go odebrać za zwrotem kosztów

A. Kamprowski

Chelmińska 28.

GOSPODARSTWO

13 mórg pszenno-buraczana ziemia, żywy i kompletny martwy inwentarz, do kościoła i szkoły 5 minut z powodu objęcia innego przedsiębiorstwa natychmiast do sprzedania. Cena podług ugody.

W. Marszałkowska

Król. Nowawies

p. Wąbrzeźno

Dwóch

GZELADNIKÓW

stolarskich

przyjmie zaraz

Wł. Kemlnski

mistrz stolarski

Wąbrzeźno, Grudziądzka nr. 2.

Ucznia

syna uczciwych rodziców z conajmniej 6-ciu klas. wykształceniem, oraz starszego uczciwego

chłopca

do posyłek przyjmie

Droglerja pod Lwem

KORNASZEWSKI

Wąbrzeźno, Rynek 2.

Sprzedam

natychmiast 47 morgowe gospodarstwo.

Cena podług ugody.

Anton. Beyer

Srebrniki koło Kowalewa

Szanownej Publiczności podaje do łaskawej wiadomości, iż

z dniem 2-go lipca br. otworzyłem

Skład rowerów, centryfug, maszyn do szycia i części zapasow. do tychże

przy ulicy Kościuszki nr. 2.

Polecam tylko pierwszorzędne fabrykaty. Zarazem posiadam stale na składzie części zapasowe, jakoteż opony i dętki do samochodów, oraz oryginalne oliwy i smary do samochodów i wszelkiego rodzaju maszyn. Staraniem mojem będzie prowadzić stale najlepszej jakości towary po cenach konkurencyjnych, by tem uzyskać sobie klientelę. Zaręczając rzetelną obsługę jakoteż fachowe wykonanie wszelkich reperacji, proszę o poparcie mego interesu.

Jan Gerke - Wąbrzeźno ul. Kościuszki 2.

w domu p. Br. Grabowskiego mistrza ślusarskiego.

Miejska Kasa Oszczędności

w Kowalewie (Pom.)

Gmach Magistratu

Plac Wolności

Instytucja prawa publicznego i popularnej pewności

Zatapia wszelkie czynności w zakresie bankowości wchodzące

Przyjmuje wkłady za oprocentowaniem do 10%

— Prowadzi rachunki bieżące i przelewowe. —

Pasy skórzane

i z sierści wielbłądziej **SKORĘ DO PASÓW,**

jako i skórę wszelkiego gatunku i do każdego celu w najlepszych gatunkach

poleca

ZYGMUNT SIGURSKI, Wąbrzeźno

Rynek nr. 20

Rynek nr. 20

Są w wielkich miastach pewne kamienice, w murach których zdaje się, że zaklęta jest czyjaś wielka krzywda. Domy takie wywierają na człowieku przykre i przygnębiające wrażenie.

Na pozór kamienice nie różnią się pomiędzy sobą. Równe ściany z szeregiem okien; tynk mniej lub więcej z murów poodpadał i nierzadko z pod wapna czerwieni się cegła. Oko nie jest w stanie dostrzec jakiejś większej różnicy, a jednak od niektórych murów wieje tęsknota i niewytłumaczone uczucie żalu chwyta za serce.

— Czemu? — zapytuje się człowiek, nie mogąc rozwikłać tej zagadki.

— Czemu z dwóch domów obok siebie stojących i niemal bliźniaczo do siebie podobnych, jeden jest smutny i ponury a drugi zaś wesoły?

Zdawaćby się mogło, że zewnętrzny wygląd w tym wypadku odgrywa dużą rolę. I tak świeżo wykończona kamienica z bogatymi ornamentacjami, stojąca na pryncypalnej ulicy powinna wywierać na człowieku przyjemniejsze wrażenie, aniżeli stary domek z krańców miasta — a jednak czasami tak nie jest.

I ludzie zamieszkujący takie ponure domy bywają zawsze smutni chodzą z głowami opuszczonemi ku ziemi, a uśmiech nie zaigra nigdy na ich ustach.

Dzieci też są jakieś inne. Nie bawią się z takim hałasem, jak inne: nie śmieją się i nie płaczą na zmianę, a są nad wiek poważne. Przeważnie — chore, słabowite o smutnych oczach, wąskich ramionach, zapadłych piersiach i bladych twarzyczkach,

Na ulicy Zakątnej stała czteropiętrowa kamienica w rodzaju tych smutnych domów, w które właśnie ta dzielnica miasta obfituje. Niegdyś kamienica ta była biała lecz z biegiem lat mury zbrukały się, nasiąkły wilgocią i dzisiaj ściany tego domu nie były jednolitego koloru a przechodziły całą gamę kolorów od brudno-różowego do szaro-żółtego.

Front zajmowali bogaci ludzie przeważnie kupcy żydowscy, oraz sam właściciel domu też żyd. W oficynach zaś gnieździł się brudni robotnicy.

Mieszkańcy oficyn wychodzili o szarym świcie do pracy, przesuając się w rannym mroku jak cienie; wracali późnym wieczorem. Strudzone nogi wlekli ciężko po nierównym bruku; na zgarbionych plecach, zdawało się, że niosą ciężkie brzemie, które ich do ziemi przytłacza.

Oczy ich rzucały tępe spojrzenia. Czasami tylko błysnęła we wzroku nienawiść i złość — bunt przeciwko bogaczom, ale były to krótkie momenty, które mijały szybko. Pozostawała jedynie gorycz w sercu.

Płynęło równo życie tych ludzi. Pracowali od świtu do późnej nocy i zadowoleni byli, że mają zajęcie. Marzeniem ich była praca w ciągu całych sześciu dni w tygodniu gdyż większość zaledwie trzy dni w tym okresie robiła.

W niedzielę odpoczywali i niejeden przepijał ciężko zapracowaną tygodniówkę, a w poniedziałek szedł do roboty z ociężałą głową, zlorzcząc wódce; nie przeszkadzało to jednak, aby następnej niedzieli nie postąpili tak jak poprzedniej.

W takiej kamienicy mieszkał na poddaszu Franciszek Majerczyk z żoną i trojgiem dzieci.

— Wychodzisz? — Agnieszka utkwiała w mężu duże piwne oczy, zaczerwienione od płaczu.

— Tak.

Franciszek kładł na głowę starą, wyrudziałą czapkę i zbliżał się do drzwi. Po drodze, chwyciły go za poły zniszczonej marynarki ośmioletnia Mania i sześcioletni Janek.

— Przyniesiesz kartofli? — wołała dziewczynka.

— I chleba — mówił z płaczem chłopiec.

— Dobrze, dobrze — powtarzał, gładząc jasne główki dzieci.

— A nie siedź długo i nie wracaj po nocy — dodawała żona.

Siedziała na niskim łóżku, trzymając na ręku półroczne niemowlę, które z zamkniętymi oczyma ssało zawzięcie jej pierś. Brakowało mu widocznie pokarmu, bo od czasu do czasu, zaprzestawało ssać i roztwierając oczy patrzyło żałośliwie na matkę.

Tyłu teraz złych ludzi kręci się po ulicy. Boże broń jakiego nieszczęścia — westchnęła — ciężko.

Ironiczny grymas wykrzywił zaciśnięte usta Franciszka,

— „Nieszczęścia“ — myślał, powtarzając w duchu słowa żony. — Czyż mogło go spotkać jeszcze jakie gorsze nieszczęście niż obecne?

Nie miał pracy. Od dwóch lat codziennie kołatał do drzwi przeróżnych kantorów fabrycznych. Wszędzie sły-szał jedną i tą samą odpowiedź.

— Niema miejsc wolnych.

Był zdolnym ślusarzem, ale podjąłby się każdej, chociażby najcięższej pracy, aby tylko zarobić na chleb dla żony i dla dzieci — o sobie nie myślał.

— I nie zapomnij wstąpić do Pelcmana — ciągnęła dalej Agnieszka, nie zwracając uwagi na zadumę męża — mówiła mi wczoraj Mateuszowa, wiesz ta, której mąż jest cieślą i robi u Gatskiego, że Pelcman zakłada jakąś fabrykę i na gwałt poszukuje ślusarzy i monterów.

— Byłem wczoraj u Pelcmana.

— Dlaczegoż nic mi o tem nie mówiłeś?

— Bo i poco? Roboty nie dostałem bo Pelcman poszukiwał tylko jednego elektromontera.

— Trzeba było ci iść do niego wcześniej; napewno dostałbyś pracę.

— Nie wiedziałem.

— Skaranie boskie z takim chłopem. — Agnieszka zaczęła szlochać — inny to jakoś potrafi zaradzić, a ten nic. Nawet o zapomogę nie umiesz się postarać. Zebym nie miała tego dzieciaka — oczyma wskazała na trzymane przy piersi niemowlę dawno już znalazłabym dla siebie robotę.

— Przecież wiesz dobrze, że starałem się o zapomogę ale mi odmówili, bo mi się nie należy.

— Nie należy — przerwała Agnieszka — a Koralskiemu to się należy. Nigdzie dłużej niż miesiąc nie przerobił a od roku bierze zapomogę i dobrze. Chłop ma głowę na karku nie tak jak ty; z głodu wszyscy pomrzemy. Dolaż moja dola — rozpląkała się bardzo głośno.

Dzieci odbiegły ojca, uczepliły się spódnicy matczyne i poczęły wtórować Agnieszce.

Franciszek zaklął pod nosem i bez słowa podszedł do drzwi.

— Pamiętaj nie wracaj późno.

— Dobrze.

Pchnął drzwi i znalazł się w mrocznej sieni, skąd po stromych schodach zeszedł z wysokości czwartego piętra na małe podwórze. Z podwórza wyszedł na ulicę. Przez chwilę zatrzymał się przed odrapaną kamienicą, wzdychając ciężko, wreszcie ruszył naprzód bez żadnego bliżej określonego celu.

Z zawiścią spoglądał na zdążających do pracy robotników.

— Szczęśliwi — myślał — mają zajęcie.

Czasami zatrzymywał się przed jakąś fabryką. Z rwożliwą nadzieją wchodzi do portierni i zmuszając się do przyjemnego uśmiechu rozpoczynał pogawędkę z portjerem. Dłuższą lub krótszą, zależało to od humoru portjera. W konkluzji Franciszek, narzekając na ciężkie czasy, bezrobocie, małe zarobki i t. d. dopytywał się skromnie, czy nie może dostać w fabryce jakiegokolwiek zajęcia.

— Mamy więcej ludzi niż potrzebujemy - słysza odpowiedź.

Szedł dalej; w następnej fabryce powtarzała się ta sama scena.

Gdy już głód począł bardzo dokuczać Franciszkowi udawał się wówczas w stronę dworca kolejowego. Z doświadczenia swojego własnego wiedział, że tutaj można coś niecoś zarobić.

Przyjeżdża taki pasażer z wielkim koszem i żał mu wydać dwa albo trzy złote na dorożkę. Podchodzi Franciszek. Targ w targ i odnosi za pięćdziesiąt groszy ciężki